

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izmisli nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne osira. Za ostanila plačuje se od štirištopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine reklamacije ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Po državnozborski kampanji.

Poslanska zbornica se je razšla in se snide po sedanjih dispozicijah šele 2. junija, torej šele po zaključenju delegacijskega zasedanja. Vlada je pač poskušala, pridobiti zbornico, da bi se tudi mej zasedanjem delegacij sešla na nekaj sej in dognala razpravo o jezikovnih predlogih, toda ta poskus se jej ni posrečil in sicer veld tega ne, ker je opozicija s pomočjo intrigantnega Dipaulija nameravala prouzročiti, pa bi se zbornica izrekla za takojšnji preklic jezikovnih naredb.

Zbornica ni v povelikonočnem zasedanju čisto nič koristnega storila. Potratila je dragi čas s praznimi razpravami o nagajajočih nemških predlogih in ni bila stanu miti najnujnejših in najvažnejših stvari rešiti. Sedanje pavzo hoče vlada porabiti v to, da se zopet pogaja s strankami, ker še vedno upa, da jih vendar pridobi za vstop v jezikovni odsek, ne da bi ji bilo treba poprej razveljaviti Gautscheve jezikovne naredbe.

Ne verujemo, da bi ta pogajanja imela pričakovani uspeh. Obstrukcijske stranke so imele vse lepo napeljeno, da se večina zbornice izreče za preklic jezikovnih naredb, a ker se jim to ni posrečilo, so obnovile obstrukcijo. Položaj je sedaj zanje ugodnejši, kakor je bil kdaj poprej in zato je težko dvomiti, da bi hotele odložiti orožje, saj jim je zagotovljena nova pomembna zmaga. Dipauli se je z obstrukcijskimi strankami dogovoril, da bo nemška katoliška ljudska stranka glasovala za takojšnji preklic jezikovnih naredb, a s pomočjo te stranke je Nemcem zagotovljena večina v zbornici, Slovanom pa je zagotovljen poraz.

Nemci upajo, da z obstrukcijo ukroto ministrskega predsednika tako, da prekliče jezikovne naredbe, vzlic temu, da je obljubil, storiti to le s privoljenjem čeških poslancev. Morda ni povsem neopravičen strah, da se to zgodi, čeprav grof Thun slovanske poslance še sedaj zagotavlja da se drži v vladni deklaraciji dane obljube, po kateri je v jezikovnem vprašanju vsako majorizovanje izključeno, in da se ne ukloni slučajni parlamentarni večini.

Mi moramo le želeli, da bi bil grof Thun

v stanu, ostati mož-beseda, da bi se mu posrečilo, kar je naznanil v svoji deklaraciji, namreč, urediti jezikovno vprašanje zakonskim potom in to po sporazumljenju strank v jezikovnem odseku, ali upanja nimamo, da to doseže, nego mislimo, da bodo tudi sedanja njegova pogajanja zaman, da še ne bo konca obstrukciji in da bo moral poseči po izrednih sredstvih, ako se neče udati pritisku nemških strank.

Meseca junija skliče vlada zopet poslansko zbornico. Vlada hoče, naj jej parlament dovoli vsaj budgetni provizorij in naj odobri, kar je prejšnja vlada odredila s pomočjo cesarskih naredb na podlagi § 14., v to pa nemške stranke ne bodo privolile, dokler grof Thun ne prekliče jezikovnih naredb. Situacija bo torej nespremenjena taka, kakor je bila v petek, ko se je poslanska zbornica razšla.

Revolucija v Italiji.

Klaverne politične in gospodarske razmere, ki vladajo v Italiji, zlasti odkar se je ta izneverila svojim političnim tradicijam in se združila z Nemčijo, so naposled provzročile eksplozijo. Nastala je revolucija in razširja se z elementarno silo, tudi ondod, kjer so gospodarske razmere zdrave in ugodne.

Lakota je bila prvi vzrok, da se je sestrano in izsesovano ljudstvo začelo gibati. Pomanjkanje žita je podražilo moko in kruh, ljudstvo pa je to toliko hujše občutilo, ker je vlada pobirala od žita visoko carino in ker so malone vse občine nalagale na žito, na moko in na kruh izredno visoko užitnino. Te užitnine, pravi anahronizem v našem veku, so bile že večkrat povod manjšim ali večjim revoltam v raznih krajih, sedaj pa toliko prej, ker je občna draginja še zvišala cene kruhu in moki, dočim nima ljudstvo skoro nikakega zaslužka.

Prve revolte, ki so se vsled tega primerile, niso obudile nikake pozornosti, saj take revolte niso nič novega v Italiji, toda revolte so se pojavljale čedalje gosteje, so naraščale in se razširjale tako hitro, s tako silo, da je ves svet ostrmel, čuvši, da zamore vlada nastale punte udušiti samo z naporom vseh sil. Vlada je ugodila zahtevam revoltantov in suspendirala pobiranje carine na žito in kruh, a vzlic temu ni nastalo gibanje prenehalo.

Te borbe trajajo že nekaj tednov. V mnogih mestih in trgih so se primerile velike demonstracije in krvavi izgređi. Ljudstvo je jelo pleniti prodajalne in požigati javna poslopja, a dasi je vojaška moč intervenirala z vso brezobzirnostjo, dasi je bilo pri teh rabukah mnogo ljudij ustreljenih, ubitih in ranjenih, se gibanje le ni poleglo, ampak se je razširilo tudi na pokrajine, kjer ljudstvo iz ekonomičnih razlogov ne more biti nezadovoljno.

Stalna vojaška moč že ni zadostovala za vzdrževanje redu in miru, in vlada je bila primorana, poklicati cel letnik rezervistov pod zastavo, a dvomljivo je, bode-li ta moč zadostovala, kajti sedaj je že očitno, da je draginja le še pretveza nemirom, pravi vzroki pa da so politični.

Nemiri so se raztegnili tudi na Toskano, na Lombardijo in deloma tudi na Pijemont, kjer so jako dobre gospodarske razmere, boljše, kakor kjerkoli v Italiji, dočim se na primer v Beneški, v Kampanji in v Kalabriji še nihče ni ganil, dasi so tod ekonomični odnosi tako tužni, da se ljudstvo trumoma izseljuje. To svedoči, da ni več samo draginja povod revolucionarnemu gibanju, ampak da so je vzbudile republikanske, anarhistične, socijalno-demokratske in protidinaistične agitacije, da jim je vzrok občni notranji in zunanji politični položaj.

Kdor je o tem še dvomil, tistega mora prepričati revolucija, ki je nastala v soboto v najboljšem italijanskem mestu, v Milanu. To ni bila več navadna revolta, to je pravi ustanek, ki je kakor bengalična luč osvetlil vse gibanje. Take revolucije ni Milan videl od leta 1848., a dočim se je takrat uprl Avstrijem, se je dvignil sedaj proti sistemu, katerega je sam pomagal ustvariti, dvignil se je proti svojemu lastnemu idealu, za kateri je prelil potoke krvi in žrtvoval ogromna bogatstva.

Revolucionarno gibanje v Milanu traja že več dnij, a v soboto je zadobilo tako obliko, da je bila vlada primorana razglasiti obsedno stanje in generalu Beccarisu poveriti vso vojaško in civilno oblast. Ustaši so zgradili mnogo barikad, oplenili mnogo hiš, ustavili ves promet in se zapleli v krvave boje z vojaštvom. General Beccaris je prepovedal razpošiljanje brzojavk, vsled česar niso znane podrobnosti bojev mej vojaštvom in ustaši,

LISTEK.

Megla.

(Ruski spisal Feodor Falkovski.)

„Pozor!“ je zaklical nekdo.

Andrejev se je stresel ter se prestrašen ozrl kvišku. Neposredno nad svojo glavo je zagledal črni gobec konja, katerega je voznik še komaj pravočasno potegnil nazaj, par korakov pred seboj pa damo, ki ga je očividno začudeno opazovala.

„Popolnoma zmeden sem“, je mrmral; „še trenotek, in ležal bi bil pod konjem.“

Še nikdar se ni čutil tako nesrečnega. V svoji ponošeni zimski suknji, vkljub pomladanskemu vremenu čmeren, neumit in neobrit, se je nakrat zazdel v tej krasni, živahni ulici raztrgan postopač, kateri stopi mahoma in slučajno v svetel salon, ki je poln elegantne družbe.

Dà, bedno mu je bilo pri srcu. Zanjka okrog njegovega vratu se je vedno zatezala, še malo časa, in zadušila ga bode.

„Ali je to res konec?“ si je mislil, dočim je začutil nekak mraz v vsakem atomu svoje duše in svojega telesa. „Mi li ne preostaja ničesar, ničesar?“

Povsod okrog njega je kipele hrumno življenje. Skrbipolni obrazi, zamišljena lica, napisi, razglasila, izložbe s svojimi krasni; vozovi so škripali, konji hrkali, konjski železnični voz je z glasnim zvonklanjem drdral za drugim. In na vsem tem je počivala neka teža, neusmiljeno breme, katero je priganjalo množico vedno naprej.

„S pota, sicer te pohodim!“ ... „Kupim in se prodam ... prodajam se ter kupujem!“ se je zdelo, da čuje iz vrvenja.

In ta tajna sila! ... Oj, kako je sovražil to tajno silo, to čudno, nevidno, nerazumljivo moč, katere sili mehanizem življenja, da se premika z omotično hitrostjo, in katere kriči z demonskim nasmehom na desno in levo: „Zaničuj me, toda ljubi me! Čim bolj me bodeš zaničeval, tem bolj me bodeš ljubil!“

In ta tajna sila je silila tudi njega polmrtvega, razbitega živeti, ne le živeti, temveč tudi bojevati se za obstanek, kar mu je tako zoperno.

Mehanično se je obrnil Andrej v oddaljeno stransko ulico — ter je nadaljeval v svojih mračnih mislih: „Kje naj vzamem denarja?“ Saj ga je potreboval tako malo! Toda v tem trenutku mu je

bil tako neobhodno potreben, kakor zrak, katerega je dihal v se ...

Šel je bil, da si ga izposodi. Stara, a vender vedno nova povest. Žalosten, potrj je osnažil kolikor možno svojo staro, madežev polno suknjo, zakrpal hlače, da bi se poškodovana mesta tako ne opazila; počrnil je svoje rumene čevlje ter si napravil iz neke črne cunjke, katero je slučajno našel, nekako zavratnico. Prisiljen od bede, je izlezel nato iz svoje luknje, iz katere se že mesec dnij ni ganil. Denarja je moral dobiti na vsak način in spomnil se je nekaterih znanih rodbin, kjer so z njim včasih vsaj kakor s človekom občevali. Že dolgo, dolgo ni bil več tam, in bilo mu je nepopisno sitno, da mora sedaj tja, kjer so ga poznali v dijaški opravi kakor ponosnega mladega moža, katerega napolnjuje zavest v lastno moč in svoje splošno priznane zmožnosti ...

Sprejeli so ga vidno začudeno, mrzlo, uljudno, a hladno. Zdelo se mu je, kakor da govore ti obrazi, kateri so nekaj občudovali njegov sveži pogum ter nenavadne zmožnosti: „Prav dobro vemo, dragi, po kaj si prišel, toda nikar ne upaj, ničesar ne dobiš.“

Take misli so ga mučile. Zardel je ter bil v

a prav to svedoči, da so se morale zgoditi grozovite reči, da mora biti položaj skrajno kritičen.

Revolucija v Milanu oznanja bankrot sedanje italijanske zunanje in notranje politike. V tem, ko je država zapravljala denar za razne aventure v Afriki, ko je vso upravo razjedala prava crispijanska korupcija, se ni za ljudstvo ničesar storilo. Italija je hotela biti po vsi sili velemoč, častilakomni kralj Umberto je hotel sedeti pri isti mizi, koder Rusija, Angleška, Nemčija, Francija in Avstrija odločujejo o svetovnih vrašanjih, in žrtvoval je temu vse, tudi srečo in blagostanje svoje države, svojega ljudstva. To se zdaj maščuje na njem in na Italiji. Ulogo vesele more igrati samo država, katera ima za to vse ekonomske pogoje, ne pa država, v kateri umirajo ljudje lakote, katere finance so ruširane in v kateri narašča od dne do dne veljavnemu sistemu sovražni tok tako kakor v Italiji.

Prav v predvečer petdesetletnice, kar se je sešel prvi italijanski parlament, ki je vstvaril temelj zjedineni Italiji, nastala je v Milanu revolucija, ki svedoči, kaka reakcija je nastala proti temu, kar je pred 50 leti navduševalo vse ljudstvo, in ki svedoči, da bo morala Italija kot vesela abdicirati, ako se neče sama upropastiti.

V Ljubljani, 9. maja.

Državni zbor je torej prenehal s svojimi sejami ter se radi delegacij ne snide pred 2. junijem. Če bi bila vlada zasedanje parlamenta zaključila ali vsaj odgodila, bi ne bilo treba poslancem izplačati dijete. Ker pa ni vlada državnega zbora niti zaključila niti formalno odgodila, morale se bodo poslancem izplačati za vseh 26 dni navadne dije, t. j. okroglih 120.000 glh. Ta ogromna svota bo torej brez koristi in nezaduljena vržena skozi okno. Če se spomnimo, kako silno vlada štedi, kadar treba deželam kake pomoči, kako je stiskala svoj možniček, ko se je šlo za podporo porušeni Ljubljani, ko se ji vendar ni bilo prav nič bati, da ne dobi posojila nazaj, strmeti moramo, kako ji je možno s toliko lahkodušnostjo brez vzroka in haska metati skozi okno celih 120.000 gl., svoto, katero so morali utrpeti davkoplačevalci!

Revolucionarni nemiri v Italiji. Po sporočilih milanskega „Corriere della Sera“ in dunajske „Neue Freie Presse“ so izgreli in ustanki po južni Italiji izredno veliki in jako opasni. Izgredniki ropajo, požigajo, uničujejo in moré kakor divjaki. Dasi so trgovci povsod znižali ceno žita in kruha ter je vlada začasno odpravila žitno carino, se nemiri ne poležejo. Ministerstvo se vsak dan posvečuje o sredstvih, ki naj bi pomirila razburjeni narod. V Milanu je proglašeno obsedno stanje. Industrijski etablissementi so zaprti, tramvaj ustavljen, ker je mesto podobno obleganemu kraju. Delavci so oropali več hiš in palačo Saporitti ter zgradili na „Corso Venezia“ barikade, da bi se mogli upreti kavaleriji. Vojaštvo je streljalo ter mnogo ljudi ranilo in ubilo. V ulici „degli Orefici“ so metali ljudje s streh opeko na vojaštvo, ki je nato ustrelilo več napadalcev. Na mnogih krajih je moralo rabiti vojaštvo orožje. Vsi delavci štrajkajo. V Rimu se tudi boje, da bi nastali nemiri, zato so prepovedani vsi snodi.

zadregi, nikomur se ni upal v oči pogledati; in končal je s tem, da je odšel, ne da bi bil povedal čemu je prišel. Jedva pa je zaprl vrata za seboj, že se je zavel, da mora imeti denar na vsak način. V naslednjih hišah se je kolikor možno ohrabril ter je prosil, prosil z mlim glasom in čutom, kakoršnega ima pošteno dekle, katero je bridka beda prisilila k sklepu, da se proda za košček kruha. Toda povsod so ga kratko odpravili, ponekod celo z osornimi besedami. Ti ljudje ga niso mogli in hoteli razumeti; poznali niso niti usmiljenja niti prizanesljivosti. O, če bi vedeli, kako okrutno so ga trpinčili! —

Vrnil se je žalosten, utrujen, obupan domov v svojo podstrešno sobico, tja, kjer ga je čakala ona, posebej očitke njegove zaničevane slabosti ter pomanjkljive trdne volje....

Pot ga je peljala čez most. Zdelo se mu je, da vstaja iz temnih valov nekake tmina, katera se razprostira po vsem svetu, katera je zagnila tudi njegov „jaz“, luč njegove duše. Ta tmina ga je umorila, uničila mu je njega naidebno življenje. Iz nje so nastali dvomi ter nepotrebna premišljanja „čemu?“ in „zakaj?“, na katera ni našel odgovora.

(Dalje prih.)

Francoske volitve. V soboto so se vršile državnozbornske volitve na Francoskem. Voliti je bilo 581 poslancev, število kandidatov pa — 2037! Propadlih kandidatov ni torej nič manj kakor 1456! V Parizu je bilo v vsakem okraju najmanj 6 kandidatov. Izredno veliko število je bilo dahovski kandidatov. Gotovo je, da so pridobili klerikalci mnogo novih kandidatov, kar je simptomatično za sedanji duh v nekdanji najliberalnejši republiki.

Špansko ameriška vojna. Z bojišča ni nikakih posebnih novic. Glede vojnega načrta Amerikancev se poroča, da mislijo vendar-le izkrcati na Kubo 40 000 mož, akoravno so pred nekaterimi dnevi listi zatrjevali, da se to ne zgodi. Poroča se, da vlada v ameriškem vojnem svetu nesloga, ker ima Mac Kinley drugačne želje, kakor nekateri generali. Zmagovalci pri Manili, Dewey je sporočil Mac Kinleyu, da je uničil 11 španskih ladij, da so imeli Španci blizu 300 mrtvih in 400 ranjencev, da je luka in vse drugo v njegovi oblasti. Amerikanci niso izgubili nobene ladije, tudi ni nobena posebno poškodovana, ranjencev so imeli 6, mrtvega pa nobenega. Mac Kinley je imenoval Deweya admiralom. Radi republikanskih in anarhističnih nemirov v Španiji sta sklenila Sagasta in načelnik opozicije, Silvela nekak kompromis. Silvela bode podpiral vlado, ako pa bi se moral Sagasta umakniti Silveli, bode Sagasta podpiral njegovo vlado. Zatrjuje se, da so sedaj republikanci za Španijo bolj nevarni kakor Karlisti.

Dopisi.

Z Vranskega, 4. maja. Slovensko pevsko društvo „Vranska Vila“ na Vranskem priredilo je v nedeljo dne 1. maja svoj prvi javni koncert, odkar ima potrjena pravila. Ta pomladni koncert vršil se je v brodeškem hrastovju tik državne ceste. Prostor sam na sebi je bil eden najlepših in najpripravljenih v take namene. Obširna, z mahom obrastena ravnan pod senčnatimi hrasti nudi občinstvu na nekoliko vzvišenem griču diven razgled na trg Vransko in od druge strani po celi dolini proti Zalcu in Celju. Ni torej čuda, da se je prijetni prvi maj zbralo v tem zelenem gaju na stotine ljudi. Koj po treh popoldne priskakala je „Vranska Vila“ z godbo na čelu po državni cesti proti Brodecu, kjer so bile vse hiše in vsa višja drevesa v slovenskih in cesarskih zastavah. Godba je igrala „Naprej za stavo“, a iz možnarjev je pokalo, kakor na Kubi mej Španci in Amerikanci. Tudi za oko je bila to krasna slika. Najprej korakala je godba, za njo krasni venec dražestnih gospodičin pevk, za tem pevci in končno nebroj družega občinstva. Star kmet, kateri nas je zagledal, je vskliknil: „Se pri novi maši ni bilo tako lepo, kakor je danes“. Govorilo je na stotine in sicer iz vseh krajev. Najbolje se je pokazalo Celje. Ko so pridržali v dolgi vrsti celjski kolesarji, gg.: dr. Serbec, dr. Vrečko, P. Majdič itd. na čelu, nismo mogli več verjeti, da bi bilo Celje še nemško mesto, kajti nemško mesto nikdar ne more imeti toliko slovenske inteligence, kakor jo je ta dan prihitelo iz Celja na Vransko. Namen koncerta bil je blag. Prvič pokazati domačemu občinstvu milobo in lepoto slovenske pesni in drugič pripomoči, da se letos nabavi društvena zastava. Dosegli smo oboje. Mnogobrojno občinstvo se ni moglo načuditi naši pesni in — velikodušnost slavnega občinstva, posebej tujih gostov, pripomogla in zagotovila je lepo društveno zastavo, katera bode ponos Vrančanov. Pri pevcih videlo se je sicer, da so večinoma začetniki, a z ozirom na ta kratek čas, bili smo s petjem povsem zadovoljni. Rešili pa bi pevci svojo nalogo še bolje, če bi bili stali na pravem odru in ne na prostih tleh. Ta koncert napravil je v vsacem oziru blagodejni utis. Petje upliva na pojedinca, kakor v obče na ljudstvo sploh. Kako pa to upliva na naše sosede Nemce, kaže sledeče: Koj drugi dan po koncertu prejelo je pevsko društvo „Vranska Vila“ laskavo pismo od neke tujkajne nemške aristokratije, v kojem ona izraža svoje veselje nad društvom in v kojem pošilja v pevske namene prav čednega — metuljčka.

... n

Bratje Slovani!

(Konec.)

Svet kralj. glav. mesta Prage, v katerem mestu je živel in deloval in katerega častni občan je bil, smatra v prvi vrsti svojo dolžnost in nalogo, da dostojno počasti spomin velikega Čeha; zato je sklenil počastiti stoletnico rojstnega dne Františka Palackega z veliko slavnostjo, dostojno njega spominu in narodu, s slavnostjo, pri kateri se položi temeljni kamen spomenika, in katera bo ohranila trajen spomin prihodnjim vekom.

V ta namen je pozval mestni svet skupno z mesti v okolici podpisani slavnostni odbor, da naj izvrši to svojo nalogo kolikor mogoče častno in slovesno.

Slavnosti se bodo vršile 18., 19. in 20. rožnika t. l. v Pragi.

Vabimo k temu dostojnemu izrazu hvalečnosti češkega naroda napram njegovemu velikemu probuditelju vse drage brate po širnih krajih slovenskih, da bi prišli in s nami proslavili spomin velikega Čeha in Slovana in s tem tudi spomin probujenja češkega naroda in ideje slovanske.

Z odkritosrčno in iskreno udanostjo širimo Vam naproti svoje roke in Vas vabimo k gostoljubnemu svojemu ognjišču, v kraljevsko, zlato, slovansko Prago, in Vam kličemo nasproti presrčni

Na zdari!

Dano v Pragi dne 10. sušca l. 1898.

Odbor za proslavo stoletnice rojstnega dne Františka Palackega v Pragi:

JUDr. Jan Podlipný, starosta kralj. glav. mesta Praby, čestný předseda; Ferdinand Voigt, za obec kralj. glav. mesta Praby, předseda; Karel Vendulák, za obec kralj. glav. mesta Praby, místopředseda. Adolf B. Stýblo, za obec kralj. glav. mesta Praby, pokladník. JUDr. Josef Scheiner, za Českou obec sokolskou, I. jednatel. Václav Ruttnér, za Městanskou Besedu v Praze, II. jednatel. Rajmund Cejnek, za spolek českých žurnalistů, zapisovatel. Beneš Viktor za obec kralj. hlavního města Praby, Borecký, Jaromír za spolek spisovatelů „Máj“, Eckert Jindřich za obec kralj. hlavního města Praby, prof. Fialka Jindřich za obec kralj. hlavního města Praby, Glückselig Aleksandr za Uměleckou Besedu, prof. Dr. Goll Jaroslav za filosofickou fakultu české university, Gregor Čeněk za obec kralj. hlavního města Praby, Hartvich Jindřich za Ustřední zemskou jednotu řemeslnicko-živnostenských společenstev v Praze, Hašourek František za Zemskou jednotu soukromého úřednictva, Dr. Honl Ivan za Moravsko-slezskou Besedu, F. L. Hovorka za Spolek českých žurnalistů, 1b1 Vladimír za Akademický čtenářský spolek, Jirousek Josef za Řemeslnicko-živnostenskou Besedu, Kotland Jan za město Žďov, Kremlička František za město Karlín, Kváča František za národní stranu dělnictva českoslovanského, Macháček František za pěvecký spolek „Hlahol“, JUDr. Milde Josef za obec kralj. hlavního města Praby, prof. Dr. Mourek J. E. za Kral. českou společnost nauk, Münzberger Bedřich za obec kralj. hlavního města Praby, Nehanský J. za Národní Jednotu Severočeskou, JUDr. Nesý Petr C. za Národní Jednotu Pošumavskou, Nováček Karel za akademický spolek „Slavii“, Pištora Jan za Evangelickou Besedu, JUDr. Růžička Jan za Družstvo Národního divadla, Schnirch Jaroslav za město Královské Vinohrady, JUDr. Vladimír Srb, I. náměstek starosty kralj. glav. města Praby, prof. Dr. Studnička František za spolek spisovatelů „Svatobor“, Sucharda Stanislav za spolek umělců „Manes“, JUDr. Šámal Přemysl za Ustřední Matici školskou, Šubert Fr. A., ředitel Národního divadla, Tichý Karel za obec kralj. glav. města Praby, prof. Dr. Tomek W. W. za Českou akademii věd a za Společnost českého Musea, Tykač František za město Smíchov, JUDr. Vlček Jan za obec kralj. glav. města Praby, Vlček Karel, II. náměstek starosty kralj. glav. města Praby, Zikan Julius za obec kralj. glav. města Praby.

Adresa za dopise: Výbor pro oslavu Palackého v Prazi (Stará Rychta.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. maja.

— (Osobna vest.) Škof dr. Jeglič se pripelje v Ljubljano v petek, dne 20. maja in bo v nedeljo, dne 22. maja intronizovan.

— (Vodstvo katoliško-narodne stranke) razpošilja svojim zaupnikom sledeče pismo: Častiti gospod: V kratkem se ima vršiti dopolnilna volitev za državni zbor na mesto odstopivšega dr. Šusteršiča. Podpisani odbor je najprej poskušal gosp. dr. Šusteršiča pregovoriti, da bi zopet prevzel mandat; toda isti je z vso jasnostjo in odločnostjo izjavil, da iz znanih razlogov za sedaj ne more nikakega mandata za državni zbor sprejeti, in da bi, če bi proti svoji volji bil izvoljen, moral takoj volitev odkloniti. Odbor se je torej moral ozirati po drugih osebah. Pri tem je pred vsem zmatral kot potrebno, pridobiti za kandidaturo sposobnega moža iz posvetnega razumnštva, zlasti pravnika, ki je katoliško-narodni delegaciji v državnem zboru neobhodno potreben. Iz krogov volilcev se je imenovalo ime gospoda Ivana Vencajza, c. kr. deželno-sodnijskega svetnika v Ljubljani. Podpisani odbor se je te misli poprijel, se pogajal z imenovanim gospodom in isti se je izrekel pripravljenim, kandidovati na program katoliško-narodne stranke. Gospod Ivan Vencajz je rojen v volilnem okraju in pozna natančno vsotne razmere, tembolj, ker je sam tudi posestnik v okraju. Dičijo ga izredne zmožnosti ter posebna delavnost in žilavost. V zadnjem letu pridobil si e gospod

Vencaja velike zaslugе v boju zoper liberalizem mej Slovinci. Podpisani odbor za to zmatra o danih razmerah soglasno za svojo dolžnost, gospodom zaupnikom katoliško-narodne stranke kandidature g. Ivana Vencaja najtopleje priporočati. O dločitev glede kandidature je seveda v rokah gg. zaupnikov iz volilnega okraja. Zato Vas, častiti gospod, najuljudneje prosimo, da dobrohotno uvažujete naš, po vestnem, vsestranskem prevdanku storjeni nasvet in nam svoje morebitne pomisleke naznanite v petih dneh na naslov podpisanega tajnika. Če bi na ta poziv ne odgovorili, bomo smatrali, da se z našim nasvetom strinjate. Zajedno sklicujemo shod zaupnih mož katoliško-narodne stranke iz volilnega okraja na dan 12. maja 1898 ob 3. popoldan v Ljubljano, „Katoliški dom“, Turjaški trg. Na tem shodu bode poročal odstopivši poslanec dr. Šusteršič o svojem delovanju in se poslovil od gg. zaupnikov. Potem se bode — razun če bi se do takrat že pismeno izrazil znaten del gg. zaupnikov proti njegovi kandidaturi — predstavil kandidat g. Ivan Vencajz in bode razvil svoj program. O tem se bode otvorila debata in končno glasovalo o kandidaturi. Sklep tega zaupnega shoda bode merodajen za podpisani odbor. — V Ljubljani, dne 3. maja 1898. — Osrednji volilni odbor katoliško-narodne stranke: Andrej Kalan, načelnika namestnik, dr. Ivan Šusteršič, tajnik. — K temu listu si privoščimo nekaj pripomenj. Po „spravi“ ima katoliško-narodna stranka oddati ta mandat, in prištaši narodne stranke se prav nič ne bodo spuščali v volilni boj. Presenečeni pa smo vendar-le in sicer radi osebe kandidata, ki se je pri pogajanjih „izrekel pripravljenim, kandidovati na program katoliško-narodne stranke“. Pri zadnji državnozborni volitvi je gospod Ivan Vencajz prav rad zatrjeval, da kandiduje „na program narodne stranke“, in sedaj vse kaže, da bode častiti gospod za vsako državnozborni volitev imel poseben svoj program. Tudi izvemo šele danes, da si je gospod Vencajz „v zadnjem letu pridobil velike zaslugе v boju zoper liberalizem mej Slovinci“. Liberalizmu mej Slovinci g. Vencajz ni bil čisto nič nevaren, in če se ne motimo, izmislile so se tezaslug esamo radi tega, da se je prelevljenje kandidata za klerikalna gerla; nekoliko zabelilo. Sicer pa voščimo gospodu Vencajzu, da bi kot klerikalec imel več sreče, nego jo je imel kot liberallec. Vse jedno pa menimo, da bi bilo bolj taktno, če je v svojem volilnem oklicu naglašal samo svojo delavnost in žilavost, da pa je puščal pri miru liberalizem mej Slovinci!

— (Pevsko društvo „Slavec“) priredi po sklepu rednega občnega zbora, dne 12. junija t. l. veliko vrtno veselico na Koslerjevem vrtu s posebno izbranim vzporedom.

— (Domača umetnost.) V Kollmanovi izložbi videti je lepo diplom mapo, katera se podari c. kr. prof. tehniške šole v Pragi, g. I. Hraskeemu. Mapa izdelala je domača tverka Iv. Bonača v ru-javo-ružičnem zafijan usnji z monogrami in okraški.

— (Razpuščen shod.) Včeraj popoldne bo 2. uri priredila je socijalno-demokratska stranka v kazinskem steklenem salonu ljudski shod, kateri je bil dobro obiskan. Na dnevnem redu je bila 1.) pogodba z Ogrsko in ogrske grozovitosti in 2.) položaj ljubljanskega prebivalstva in občinsko-gospodarstvo. K prvi točki govoril je socijalni demokrat Zadnik, odgovarjal pa mu je državni poslanec g. dr. Krek. Vnela se je potem dolga in ostra debata med zastopniki socijalno-demokratske in krščansko-socijalne stranke, dokler ni vladni zastopnik shoda razpustil. Druga točka dnevnega reda se ni obravnavala.

— (Nezgoda.) Včeraj dopoldne vozil je Ivan Pirnat, trgovski pomočnik s kolesom po Marije Terezije cesti in je hotel prebiti izvoška Josipa Škufca. Ko je vozil po desni strani mimo, skočil je konj na stran ter podrl mimo vozečega Pirnata na tla, kateri je s kolesom vred prišel pod konja in voz. Izvošek pa bajé ni ustavil konja, dasi je videl kaj se je pripetilo. Občinstvo šele je prijelo konja in ga ustavilo. Ivan Pirnat je bil tako teško telesno poškodovan, da so ga morali z mesta odpeljati. Tudi kolo se mu je hudo poškodovalo.

— (Nadvojvoda Josip Ferdinand) je prišel včeraj dopoldne z večjo družbo na Bled, od koder je šel na Pokluko na lov na peteline. Na Bledu je nadvojvoda dejeunerl v restavraciji g. Tirmana, kjer so mu jako dobro postregli. Nadvojvoda ostane 8 ali 10 dni na Pokluki.

— (Jubilejska razstava.) Slovinci, ki pridejo k jubilejski razstavi na Dunaj, morejo mej tem časom vporabljati čitalnico akad. društva „Slovenije“, VIII. Lederergasse 20. I. 5.

— (Pevsko društvo „Glas“ v Sodražici) zamerava blagosloviti binkoštni ponedeljek na slo-

vesen način svojo zastavo. Kumovanje zastavi je blagovolila prevzeti gospa Albina Vršnikar, soproga g. svetnika ter deželnega poslanca, a blagoslovljenje gosp. dekan iz Ribnice. Pri tej priliki priredi pevsko društvo večjo slavnost s sodelovanjem godbe. Slavnost se bode vršila celi dan in se nje natančnejši vzpored priobči v kratkem.

— (Potovalna predavanja.) V mesecih fe-bruvarij, marcij in april, je imel vinarski potovalni učitelj g. Fr. Gombač v novomeškem, krškem, litij-skem, vipavskem in ilirsko-bistriškem okraju 24 predavanj. Vsako predavanje je trajalo po več ur, razun tega je prirejal posebne praktične tečaje. Vsakemu predavanju je prisostvovalo 50 do 180 poslušalcev, ki so z vidnim zanimanjem sledili govornikovemu jako podučnemu in razumnemu razlaganju. Največje zanimanje so pa pokazali Belokranjci, kajti v Novo mesto so prišli iz Semiča, Drasiča, Kota i. dr. krajev, toraj po 6 ur daleč in to tri nedelje zaporedoma. To je jako lepo znamenje. Z veseljem gledajo revni vinogradarji v bodočnost, kajti bližajo se zopet dobri časi. Dal Bog, da bi se naši, sedaj skoro prazni hrami zopet kmalu napolnili z dobrim evičkom; g. Gombača pa prosimo, da nas pride zopet kmalu ojačit s svojim vrlim podukom in dobrimi nasveti.

* (Čudni s dniki — Španci.) V Madridu je pred jednim letom pekar Villuendas umoril profesorja Morena del Pozo. Pek je namreč pred leti posodil profesorjevi ženi večje svote denarja; ko pa jih je sam potreboval in jih je torej zahteval nazaj, ni hotel Moreno del Pozo, jeden prvih zdravnikov v Madridu o dolgovi svoj žene ničesar vedeti. To je upnika tako razjarilo, da je profesorja sredi ulice umoril. Dasi je Villuendas priznal svoj čin, ga je porotno sodišče oprostilo. Vrhovno sodišče je to sodbo zavrglo ter zahtevalo, da se ponovi. Tudi drugi pot je bil Villuendas spoznan nedolžnim, ako-ravno je vnovič priznal, da je res umoril profesorja. Čudni sodniki so ti Španci!

* (Nesreča v cirkusu.) Nedavno sta izvajala dva dečka v cirkusu Lobeova v Lippstadtu jako težke vaje na dveh drogih, katera je držal atlet cirkusa. Mahoma pa se je atlet onesvestil, spustil droga, oha dečka sta padla na zemljo ter bila na-mestu mrtva. Atlet je težko ranjen, a mnogo gledalk je vsled žalostnega prizora padlo v nezavest.

* (Zblaznel od hipnotizma.) Nadporočnik Rafael V. Sommer iz Budimpešte je pred kratkim zblaznel. Pred nekaj meseci je ostavil brez dovoljenja svojo garnizijo. Našli so ga v bolnici v Inomestu. Tožil je, da je bil hipnotiziran in da mora svojega hipnotizerja iskati. In res je prepotoval Italijo, Francosko in Švico. Pripovedoval je tudi, da ga je hotel njegov zli duh ubiti, toda ni ga zadel, izbil mu je samo tri zobe. Nadporočniku manjkajo v resnici trije zobje. Iz Inomesta so ga dovedli povsem zdravega v Pešto, toda za malo časa je zopet zblaznel.

* (Četvorčke) je rodila v italijanskem mestu Foggia signora Rosa Zarlo, soproga umetnikova. Oče je bil radi 4 novorojenčkov spočetka jako prestrašen, toda župan ga je potolažil, da ga boče občina v vzgoji sinov, katere Bog ohrani, podpirala kolikor le možno. Sinčki, ki so vsi zdravi in ki se razločujejo sedaj le z raznobarnimi trakovi okoli vrata, so dobili imenitna imena: Dante, Petrarca, Tasso in Ariosto.

Književnost.

Ottův Slovník Naučný.

(Konec.)

Vsi trije Murkovi članki so velezanimivi, pregledni in jedrnat. Reči moramo, da je dr. Murko sijajno rešil svojo nalogo. Zlasti krasna je pregledna slika našega slovstva. Pri vsakem pojavu in važnejšem literatu je izrazil dr. Murko v kratkih, pa značilnih besedah svojo sodbo, pojasnil njegovo odvisnost od svetovne duševne struje, tako da ni podal iztrgane slike našega duševnega in kulturnega življenja, temveč zanimivo sliko v okviru svetovne literature. Njegove kratke, s par besedami izražene ocene posameznih pisateljev in pesnikov so tako zanimive, da bi ne bilo odveč, ako bi jih navel doslovno, za kar pa tu ni prostora. Samo opozoriti hočem nanje in priporočiti vsakemu, kdor se zanima za našo literaturo, da si prečita ta Murkov članek. Prešeren spominja s svojimi nazori o mušniškem in veličastnem pokleu na Mickiewicza in Byrona, vendar je treznejši romantik, ki sledi Petrarci, A. W. Schleglu, Brentanu, Uhlandu in Chamisso, Rückertu in Platen. Jenka imenuje dr. Murko nežnega domorodnega lirika v narodnem duhu, a velikega pesimista v duhu Byrona in Heineja; Stritarja, najbolj mnogostranskega slovenskega pisatelja z evropskim duševnim obzorjem in slovan-kim srcem, a preveč svetobolskim čutstvom; Gregorčiča — refleksivnega, elegičnega, idilnega lirika in njegov kontrast — bojevitega Aškerc — prvega slovenskega realista ruskega tipa. Dr. Murko omenja tudi že „novo strojarje“, „katerim se mora že sedaj priznati, da pišejo v svežem, „sijajnem slogu!“

Skratka: dr. Murko je zopet dokazal, da je glas, katerega uživa kakor literaren historik, povsem upravičen. Naslikal je naše kulturno in du-

ševno življenje tako, da smo mu dolžni najboljše hvale.

Dr. Murko je podal Čehom pregled slovenske literarne zgodovine, ali dobimo kdaj tudi mi od njega slovensko literarno zgodovino?

Dr. Fr. Vidic.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 9. maja. Goluchowski bo imel svoj ekspozé v četrtek popoldne. Politični krogi so jako radovedni, omeni-li trozvezo ali ne, ker je nemški cesar v svojem prestolnem egovoru ni omenil.

Dunaj 9. maja. Z avtoritativne strani se javlja, da je Thun, sestavlja svoje ministertvo, hotel najprej poveriti poljedelski portfelj baronu Dipauliju, da pa se je temu z najmerodajnejše strani ugovarjalo in sicer z ozirom na obilne slabe lastnosti barona Dipaulija in zlasti z ozirom na njegovo prepirljivost, katero je pokazal tako za časa koalicije, kakor za časa Badenija.

Dunaj 9. maja. Cesar je danes otvoril novo mestno železnico. Jutri odpotuje v Budimpešto, kjer ostane do konca meseca.

Dunaj 9. maja. „Wiener Zeitung“ javlja, da je cesar podelil red železne krone III. vrste državnemu poslancu Karlu Adamku, ki je od 1879. leta člen državnega zbora, in češkemu deželnemu poslancu Vaclavu Jandi, očetu državnega poslanca istega imena. Vaclav Janda je igral v mladočeški stranki veliko ulogo in je bil l. 1873. zajedno s poslancem Kratochwilom obsojen na smrt, pozneje pa oproščen.

Dunaj 9. maja. Uradna „Wiener Zeitung“ javlja, da je dr. Ebenhoch imenovan dež. glavarjem gorenjeavstrijskim.

Dunaj 9. maja. Poslanec češkega veleposelstva Wiedersperg je umrl.

Rim 9. maja. Urednik milanskega „Secolo“ je bil aretovan, izdajanje lista je suspendirano. Tudi milanski list „Italia del Popolo“ je suspendiran.

Rim 9. maja. Vlada je poklicala drugi del rezervistov iz l. 1873 in jeden del rezervistov iz l. 1874. pod zastavo.

Rim 9. maja. Podrobnosti o revoluciji v Milanu še niso znane, listi prijavljajo samo oficijalne brzojavke. General Bava Baccaris je brzojavil vladi, da je revolucijo vdušil in da je gospodar Milana. Ukazal je, da se zopet začne delati v vseh tovarnah.

Monza 9. maja. Tukaj so se primerili velikanski izgređi. Ljudstvo je poskusilo, preprečiti odhod pod zastave poklicanih rezervistov. Prišlo je do boja mej ljudstvom in vo-jaki. 3 osebe so bile ustreljene, mnogo je ranjenih.

Turin 9. maja. Kralj Umberto je pri včerašnjih slavnosti petdesetletnice prvega italijanskega parlamenta izrazil svojo globoko žalost nad milansko revolucijo in izrekel upanje, da se zbere ves parlament okrog njega v obrambo demovine.

London 9. maja. Poročila raznih listov, da je mej španskim in ameriškim brodovjem blizu Monte Christija prišlo do bitke, in da so Španjci, kakor se iz Gibraltara javlja, dosegli veliko zmago, še ni potrjena. Blizu Portorika je prišlo do boja mej jedno ameriško in jedno špansko ladjo, iz česar se sklepa, da je špansko brodovje že tja dospelo.

Budimpešta 9. maja. Predsednik avstrijske delegacije je Jaworski, njegove namestnik Vetter von der Lilie.

Budimpešta 9. maja. Skupni proračun bo avstrijske davkoplačevalce kaj neugodno presenetil. Netto potreščina rednega proračuna zahteva 1.8 milijonov več, naknadnega kredita pa zahteva vlada kar 30 milijonov. Od te kolosalne svote je porabila 23.6 milijonov za razne topove, 3.8 milijonov za drugi vojni material in 3.5 milijonov za trdnjave. Polovico tega kredita, 15 milijonov, hočeta avstrijska in ogerska vlada pokriti iz aktiv. Za vojno mornarico se zahteva 453.000 goldinarjev več kakor lani.

Pariz 9. maja. Doslej je znan izid le nekaterih volitev. Vodja socijalno demokratične stranke Jaurès je propal, Ribot je izvoljen, Goblet pride v ožjo volitev. Mir se ni nikjer kalil.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Maj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
7.	9. zvečer	733.7	11.4	p. m. svzh.	oblačno	58
8.	7. zjutraj	734.9	10.9	sr. jvzh.	del. obl.	
	2. popol.	734.1	16.4	p. m. svzh.	oblačno	
9.	9. zvečer	735.5	12.5	sl. sever	oblačno	00
	7. zjutraj	735.0	9.3	sl. svzh.	skoro obl.	
	2. popol.	733.0	18.5	sr. jug	skoro obl.	

Srednja temperatura sobote 11.6°, za 1.4° pod normalom, srednja temperatura nedelje 13.3°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 9. maja 1898

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		80	
Avstrijska zlata renta	121		15	
Avstrijska krona renta 4%	101		50	
Ogerska zlata renta 4%	120		75	
Ogerska krona renta 4%	99		25	
Avstro-ogerske bančne delnice	913		—	
Kreditne delnice	357		25	
London vista	120		85	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		85	
20 mark	11		77	
20 frankov	9		55	
Italijanski bankovci	44		45	
C. kr. cekini	5		66	

Tužnim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežuto vest o smrti najinega prisrčno ljubljenega očeta, gospoda

Gašperja Šorn-a

posestnika in imetelja srebrnega zaslužnega krizca s krono

kateri je v soboto dne 7. maja 1898 ob 11. uri po kratki in mučni bolezni prežiden s svetotajstvi za umirajoče mirno v Gospodu zaspal.

Nepozabnega ranjkega bodemo v ponedeljek, dne 9. majnika ob 10. uri dopoldne spremili k večnemu počitku na pokopališče v Gornjski.

V Grajski vasi, dne 8. maja 1898.

Vinko Šorn, c. kr. oficijal, Fran Šorn, nadučitelj; sinova.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Prijazna mesečna soba

s posebnim ugodom se odda takoj Pred škofijo št. 21, 11. nadstropje.

Cena 7 gld. mesečno.

(729-1)

Tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest o bridki izgubi svoje ljubljene soproge, oziroma matere in sestre, gospe

Marije Lozar roj. Breznikar

katera je dne 5. t. m. po dolgi in mučni bolezni v 34. letu svoje starosti, preživena s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pulj, dne 7. maja 1898.

(731)

Matija Lozar.

Namesto vsacega posebnega naznanila.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesc-Bled. — **Praga v Novo mesto** 1. v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Priloh v Ljubljano** j. k. Praga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzenfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesc-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve Curih, Bregenc, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Praga iz Novega mesta in iz Kočevja** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamnik. Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 m. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih.

(17-104)

V hiši št. 45 na Tržaški cesti se odda

stanovanje

s tremi sobami in v hiši št. 1 v Šubicevih ulicah

stanovanje

s štirimi sobami, oba stanovanja v tretjem nadstropju.

Termin: 1. avgust.

Vpraša se pri F. Zupančiču, Rimska cesta. (723-2)

V pretekli gledališki dobi pustil je nekdo v restavraciji „Narodnega doma“

gledališko kukalo.

Lastnik naj se zgleda pri natakarju M. Nachtigall-u v „Narodnem domu“. (709-3)

Odda se takoj veliko stanovanje.

J. Vodnik, Sp. Šiška.

(725-2)

Odda se takoj v najem ali pa tudi po jako ugodnih pogojih proda radi smrti posestnika

hiša z vso trgovinsko opravo

z vrtem in lepim gozdom v dobrem stanu nasproti farne cerkve z veliko okolico, za vsak obrt pripravna, na prav ugodnem prostoru. Pogoji važni. — Več pove Karol Kovač, Stari trg pri Rakeku. (674-3)

Trgovski pomočnik

izkušen v trgovini specerijskega blaga in železnine, vešč slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, želi sedanjo službo premeniti, najraje v mestu.

Vprašanja pod „A. V. 155“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (708-3)

Lepo, visoko-pritlično

stanovanje

oddaja se

s 1. avgustom t. l.

Drugo pove kamnosek Vodnik v Kolo-dvorskih ulicah št. 34. (717-2)

Naznanilo!

Glasom brzojavnega naznanila z Dunaja z dne 26. m. m. si usojam javiti p. n. občinstvu, da so došli vsi klavirji najboljših firm, katere sem osebno izbral. Posebno omenjam, da so mi gosp. tovarnarji iz posebnih prijaznosti prepustili klavirje, ki so bili namenjeni za cesarjevo jubilejsko razstavo. Nadejam se torej, da v vsakem oziru ustrezem čestitemu občinstvu. Kar se tiče okusa, dobrosti, izbire kakor tudi cen prekosim vsako konkurenco. Na skladišču nimam nobenih klavirjev, izdelanih s parnim delom, nego samo izborno ročno delo.

Usojam si tudi še pripomniti, da izposojam tudi klavirje, pianine in kratke klavirje ter se priporočam najbolje za ubiranje glasovirjev in za popraviljanja.

Z veleštovanjem

(728-1)

Ferd. Dragatin

Florijanske ulice šte. 50.

Kuverte s firmo

priporočam po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Kopelj Kamnik

na Kranjskem

basin za plavanje, vodno zdravišče, pokrito šetališče, travnik in telovadni prostor, vestno individualno zdravljenje po Kneippovih načelih, po želji tudi po drugih naravnih zdravilnih načinih, pitno zdravljenje, elektriciteta, masaža, zdravstvena gimnastika. Zdravniški vodja: Univ. med. dr. Wackonreiter. Stanovanja po zmerni ceni. Sobe od 40 kr. do 1 gld. 30 kr. v zdraviliškem postopju in v 4 vilah, vse zvezane z nasadi zdraviliškega parka, izborna restavracija; penzija I. razreda 1 gld. 36 kr., II razreda 70 kr. na dan. — Prospekti po zdraviliškem ravnanstvu. (502-5)

„Levova znamka“

Splošno kot najboljši znan

izdelek v ovratnikih,

se dobiva v najbolj renomi-

moškim modnim

blagom tu- in

Na drobno

se ne prodaja

manšeta in srajcah

ranih prodajalnicah in trgovinah z

in platnenim

inozemstva.

Na drobno

se ne prodaja

M. Joss & Löwenstein, Praga VII.

(495-2)